

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, Gledališka stolba.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Politika in sodstvo.

Zadnjih 8 let je bilo prav znamenito za nas Slovence na polji pravosodja. Čuden je bil faktum, da sedi pri najvišjem sodišču na Dunaji kot predsednik vitez Schmerling, kot podpredsednik bivši naučni minister Stremayer, v Gradci pri nadsodnji vitez Waser, v Celji kot predsednik okrožni sodnji Heinricher, v Ljubljani pa je paševal Gertscher — in pokojni dr. Glaser bil je zraven teh generalni prokurator. Nobeden od teh „sodnikov“ ne zatajuje in ni nikdar zatajil, da vleče s takozvano nemško-liberalno stranko, še dandanašnji beremo tu in tam kak govor viteza Schmerlinga, kot vodje nemško-liberalne stranke v gosposkej zbornici!

Vse te razmere nikakor neso ostale brez nasledkov v pravosodju v Slovencih, kajti če mlajši sodnik v vseh svojih najvišjih predstojnikih vidi le osebe, katere so ob enem in so bile najmerodajniši faktorji na političkem polju, — mora ta faktum objektivno v sebi imeti nevarnost, da takšni mlajši sodnik iste stranke se tudi čuti poklicanega, pokazati pri jedni ali drugi priliki zunaj urada in v uradu, da spada k isti stranki.

Zraven tega pa moramo opomniti na neki, nam Slovencem nepozabljiv čin c. kr. najvišjega sodišča na Dunaji in c. kr. nadsodnije v Gradci: mi mislimo na razsodbo najvišjega sodišča od 16. februarja 1881, št. 1697, s katero je bila cela obravnava z razsodbama Kamniške in Graške sodnije vred zavržena kot ničeva zato, ker je bila pisana v slovenskem jeziku, in vrhu tega je bila ta razsodba vsled sklepa c. kr. Graške nadsodnije proglašena pri vseh okrajnih in okrožnih sodnijah na Slovenskem!

Slovenski pravniki, z radovednostjo segajoč po „razlogih“ te razsodbe — ne morejo drugčega, nego z veliko osupnjenostjo konstatovati, da govori razsodba o tem, da slovenski jezik v Kamniku in tedaj sploh nikjer v Avstriji ni „jezik, kakeršen rabi sodnijam iste dežele“, „in einer bei Gericht des Landes nicht üblichen Sprache“ — dočim §. 13 občnega sodnijskega reda dopušča pri sodnijskih govorih „die landestübliche“ Sprache.

C. kr. najvišje sodišče se je očitno zmotilo, pojma „landestübliche Sprache“ in „bei Gericht

des Landes übliche Sprache“ nesa in ne bosta nikoli identična, naj se to razsodi stokrat drugače od kogar koli, — kajti resnice ne more predruščiti nobena človeška oblast, — in prišel je zares od c. kr. pravnega ministerstva ukaz od 6. oktobra 1881, št. 15.537, v katerem stoji:

„Das k. k. Justizministerium hat aus den bei einem Bezirksgerichte in Krain gepflogenen Erhebungen die Besorgnis geschöpft, dass dieses Bezirksgericht der Entscheidung des k. k. obersten Gerichtshofes vom 16. Februar 1881, Z. 1697, welche diesem Gerichte zu Folge Beschlusses des k. k. Oberlandesgerichtes Gratz vom 2. März 1881 Z. 3005 zur Wissenschaft mitgeteilt wurde, ftr die Handhabung der bestehenden Vorschriften in Betreff des Gebrauchs der landestüblichen Sprachen bei Gericht bindende Bedeutung beimesse.“

In v katerem se poučujejo na dalje okrajne sodnije, da ta slučaj nema zavezne moči v bodočnosti, ker so zastran jezika merodajni ministerski ukazi od 15. marca 1862 št. 865, 10. oktobra 1866 št. 1861, od 5. septembra 1867 št. 8636.

Konstatujemo dalje, da dandanašnji nobena sodnija na Slovenskem ne zavrne več kake slovenske vloge zato, ker je pisana v slovenščini — pa — nasledki tistega čina najvišje sodnije in nadsodnije v Gradci neso še nikakor zginili na Slovenskem.

Rečena razsodba od spomladi leta 1881 se je čutila kakor mrzli veter po vseh udih, — zakaj? — Kratko rečeno: zavoljo slabega izgleda najvišjih dveh sodnijskih oblastev, kateri sta dali s tem, da sta se pri vprašanju o jeziku motili pri razlaganju veljavnih postav!

Neso zastoj usekane v kamen pri cesarskem dvoru na Dunaji besede „Justitia regnorum fundamentum!“ — Da pravičnost ta nam mora najsvečjša biti, in mi smo najzadnji, ki bi namenili podkopavati zaupanje in spoštovanje do avstrijskih sodnijskega stanu! — Pomota je kaj človeškega, se sicer pravi, — pa kaj družega je, če se moti sodnik spodnje instance, in kaj družega, če se zmoti najvišja sodnijska oblast, in še kaj družega, je, če tako ne po postavi utemeljeno naredbo razglašajo pri vseh sodnijah, kar se ni še zgodilo vsled kake razsodbe, kolikor mi pomnimo nikoli. —

in še hušje je takšen čin, če ima v sebi političen pomen, — če je zadet s tem celi narod v svojem najsvetejšem čutu, — v ljubezni do svojega materinega jezika, in v svoji pravici na svoj naroden obstanek.

Slab vzgled širi pohujšanje, — marsikateri sodnik na Slovenskem postopa od tistih mal neprijazno proti Slovencem; rečeni čin še ni pozabljen, in boljših razmer se nimamo nadejati tako hitro.

Ne bomo danes naštevali, kar se je nam od tistih mal že vse zgodilo tu ali tam, vendar moramo na srca polagati vladi in še bolj našim poslancem, naj premislijo, kako nevarno je za jednako-pravnost pri sodnijah, če sedijo na najimenitnejih mestih možje, kateri so delovali in deloma še očitno delujejo na političnem polju za jedno stranko in sicer za takozvano nemško-liberalno stranko. Hrepenenje vsakega pravičnega avstrijskega državljana mora biti, da se sodnik ne peča z nobeno politiko, ne sodnik nižje vrste, najmanje pa predsednik najvišjega sodišča.

Še le pred malo dnevi je gosp. vitez Waser o priliki instalacije novega deželno-sodnijskega predsednika prav lepo naglašal živo potrebo, naj se vsak sodnik varuje strankarskega postopanja v sedanjem času preprirov mej narodi in strankami, — naj sodniki zatirajo vse narodno in strankarsko sovraštvo pri svojem uradovanju, in mi k temu kličemo: Da, visoki gospodine, takrat zadeli ste v črno, naglasujte vedno in vedno posebno Vi, kot predsednik nadsodnijskega okroga, menda po 3/4 slovenskega, da naj ostane sodnik nepremakljiv, pravičen, naj tožuje Slovenec ali Nemec, konservativec ali takozvani liberalci.

S tem pa, da gosp. vitez Waser zdaj tudi že tako govori, je razvidno, da je vendar moral kaj zapaziti tu ali tam pri kakem sodniku svojega področja, — da tedaj mi Slovenci nikakor brez uzrokov ne tožujemo in zdihujemo zavoljo tega, kar se včasih doživi „in foro“.

Opomnimo na Celjske razmere, in le želimo, da bi prečastiti gospod vitez Waser obrnil svojo pozornost v navedenem zmislu tudi na tamošnje sodišče, — fakta in osebe naveli bodo menda naši poslanci na pravem mestu, — in — iz vsega sledi kot nedvomljiva potreba:

LISTEK.

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman.

(Spisal Charles Nodier, poslovenil Jos. Kržišnik.)

Predgovor.

(Dalje.)

Sod osvobodil je Ivana Zbogarja jedinega nepokoja, kalečega mu spanje; po sih dob postal je zauplivejši ter se je rad razgovarjal z ljudmi, katerim se mu je zdelo, da sme doverjati, osobito, če si se mu zavezal s karbonarsko prisego, dotlé ne še oskrunjeno. Baš tedaj sem ga videl dva ali trikrat: bil je mnogo vzvišenejši nego Ivan Zbogar, katerega sem jaz izkušal naslikati, ter vsi istovrstni tipi, opisani v romanu in v poeziji, od Cervantesovega kapitana Laroqua do Karola Moora v Razbojnikih. Govoril je oglajeno in naobraženo, pogosto zgovorno, francoščino, italijanščino, nemščino, novodobno grščino in večino slavenskih narečij. Nekatero zelo napete državoslovne izreke, iz katerih sem sestavil Zapiske, vsprjel sem iz njegovega razgovora z vestno doslovnostjo. Samo še nekoliko podrobnostij pridenem njegovemu portretu za čita-

telje, hoteče vse vedeti in ne dovoljujoče pripovedniku, da bi se udaljal od zgodovine ni v najmanjši posamičnosti, a vsem ustreči pač ni možno. Nisem li imel že preprirov z ženskami, ker sem pustil, da ima moj junak uhan.

Ivan Zbogar ni imel onih zlatoplavih las, kakeršni zelo slikovito krasé gracijozne glave na severu in zapadu. Cikali so zelo na usnjeno-rudečo barvo, zelo čislano v severnej Italiji, a v Parizi malo navadno; nje krasoto umevno naslikati je tem težje, ker me ovira v tem i domači jezik; čarovito so izpreminjali barvo. Menjajočo se bojo njegovih gostih in plavajočih kodrov more si predočevati, kdor je že gledal od začetka do konca pljuvajoč ognjenik. A brke in brado, katero je v ječi dolgo nosil, podarila mu je muhasta priroda črne kakor jeklo.

Ker je bil Ivan Zbogar vedno na konji, vzbočile so se mu noge, a prsi so mu bile široke, posebno ob plečih, da se ni bilo čuditi, da se je njih opora upogibala pod njih težo. A vrat se je zdel doli zelo droban, morebiti radi svoje dolgosti. Šalil se je z grozno živostjo o teh koristih svoje rasti, in to šaljenje je bilo takšno, da je raje dam uganoti, nego da bi je zapisal.

Ne smemo zabiti Ivana Zbogarja bele, nežne in ženske roke, kontrastujoče na nenavaden način z drugimi šibkimi, a krepkimi in atletičnimi udi. Mičnejše roke še nisem nikoli videl, gledajoč jo, sodil bi, da je jedva toliko močna, da nosi štiri-desetere drage kamene, kraseče ga v dan, ko so ga prijeli, ter cenjene na štiriindvajset tisoč frankov; a bili so vredni, poleg vse časti zvedenemu zlatarju, pač še več. Da si jo videl, molečo iz beneškega domina, ne bi bil mislil, da bi mogla držati meč, in še mnogo menj, da bi ga s spretnostjo sukala na čelu drzne čete; toda razdrobila bi bila, če bi se bila potrudila, zapah, trdno mrežo in železna vrata.

Opis Ivana Zbogarja ne bi bil popolen, ako ne bi omenili nekake kraljeve ponositosti, javljajoče se v vsej njegovej osebi: v kretanju, v pregibih, v oblastnem mu pogledu, v prezirljivem nasmehi, v ponosnej, odsečnej in ukazovalnej besedi, a posebno v rezkeji in pretečej gubi, katero je pregibal, brazdil, lomil v ostre kote in bliskom slično križal mej obrvimi, kakor se mu je hotelo. To divje javljanje samovlastne volje ustrašilo bi me bilo doli s prestola, a nemožno mi je dopovedati, koliko vzvišeno se mi je zdelo na slami obsojenca, mej poslušnimi

Da naj se v prihodnjic ne oddaje nobeno odličje mesto pri sodnjah in pri državnem pravičnosti drugim, ampak le takim osebam, katere so se do sedaj kazale popolnem objektivne sodnike, kateri posebno živijo tudi vestno po programu, da se mora delati v Avstriji v zmislu sporazumljenja vseh narodov, tedaj na podlagi enakopravnosti in kateri tudi v preteklosti neso se bili preveč vpleti v politiko, v zmislu Slovanom sovražnem.

Zatorej tudi moramo Slovenci in vsi drugi cislitavski Slovani zahtevati od c. kr. pravnega ministerstva, da naj se drži teh načel pri vsakem prihodnjem novem imenovanju in ne moremo zadržati opazke, da bi bilo skoz in skoz taktno od g. viteza Schmerlinga in njegovih sodnijskih koleg, ki se še dandanes utikajo v politiko, če bi odložili svojo sodnijsko službo.

To je jedna, kar najbližnja terjatev naša, — pa po tej poti itak ne dobimo pri sodnjah jednako-težja, — poglavitni cilj naših poslancev je in mora biti, da dobimo za vse slovenske dežele in okraje vkup posebno svojo nadsodnijo in posebno svoje slovenske senate pri najvišjem sodišči, ne mislimo, da bo s tem že doseženo vse, česar pri avstrijskih sodnjah treba, — ker treba bo preustrojiti in reorganizovati marsikaj bistvenega pri sodnijskih postavah in naredbah v prid vseh cislitavskih narodov. O teh vprašanjih hočemo razpravljati drugičkrat.

Deželni zbor kranjski.

(X. seja dne 4. januarja 1886.)

(Konec.)

Predlog gosp. Detele izroči se gospodarskemu odseku, kateri se pomnoži za to zadevo za dva uda, namreč poslanca Deva in baron Tauffererja.

Poslanec dr. Poklukar potem utemeljuje svoj samostalni predlog, glede osnivanja vodne komisije za Kranjsko.

Predlagatelj opisuje škode, katere se vsako leto gode kranjski deželi in katere še nadalje preté. V prvi vrsti barje, za katerega osuševanje so že predniki mnogo storili, potem Loška in Cerkljarska dolina, Logaški okraj na Dolenjskem, Šmarje, Grosuplje in Račenska dolina, Temeniška, Mokronoška dolina, in pa močvirje ob Krki, vrhu tega pa še gorski potoki na Gorenjskem, ki so napravili toliko škode.

Predlagatelj misli, da bode deželni odbor gotovo ustrezno ako se ustanovi poleg njega in pod njegovim nadzorstvom drugi organ za to deželi jako koristno zadevo, ker mu bode delo olajšava, kajti deželni odborniki imajo s sedanjim svojim poslom itak že preveč opraviti. Po vseh deželah pa so se ustanovili za urejanje vod posebnih korporacij, tako ne gledé na Koroško in Tirolsko, v Galiciji, Šleziji, in tudi na Českem. Povsod gre delovanje le na to, da se dobi za deželo za uravnavo voda kaj iz melioracijskega zaklada, ki ga je za 10 let določil državni zbor v znesku po pol milijona goldinarjev. Treba je tedaj gledati, da se tudi za kranjsko deželo kaj iz melioracijskega zaklada dobi, a to se ne dobi drugače, kakor da se o posebnih delih za uravnavanje voda

ječarji, stoječimi krog njega kakor komorniki ter vsprjemajočimi kakor milost velenja nesrečnika, katerega je pravica vročala krvniku.

Neke noči otvoril je duri čin neke višje moči, povse neznan Ivanu Zbogaru in njegovej četi; o tem pripovem vam morebiti drugokedaj, če se mi ponudi prilika in če se me ne naslušate. Vsi ujetniki so ubegnili; jetničar je izginol; njegovi uradniki so se razpršili. Ko je vshajalo solnce, bili so vsi izhodi otvorjeni. Ivan Zbogar izšel je poslednji, osvobodil staro ženo, z njim vred zajeto, katero je zatožba zvala njegovo mater, šel po svojega konja v neko gostilnico krakovskega predmestja, kder ga je bil ostavil, ukazal mu dati ovsu, napotil se proti Istri ter prenočil v Postojini; dva dni pozneje zakril se je v starodavne Devinske zidine in ostalo se je zgodilo tako, kakor sem povedal v povesti ali blizu tako; ker jaz ne menim, da bi se moral držati roman vseh podrobnosti kakor novine in nijeden krasoslovec se ne bode čudil, da sem, kljub nje peripetiji, zamolčal nepotrebno Ljubljansko epizodo, da sem prišel hitreje do Mantovskega razmota. V tem mestu umrl je Ivan Zbogar na morišči, popivšem, kakor govore, v enem mesecu tisoč njegovih drugov, kar pač ni preverjetno; ker v Mantovi se ni še nikoli ustavljal ni tesar ni kovač

predložil državnemu zboru gotov črtež. Zato pa treba izenčiti in sploh delavnih moči o tej zadevi. Časa se ne sme trčati. Govornik se spominja prislovce slovenskega naroda, da na sveti večer iz nekaterih studencev sama zlata voda teče. Kdor pride o pravem času, ulovi zlato, drugi odhajajo s praznimi rokami.

Taka je z melioracijskim zakladom. Ako se čas zamudi, ne bode voda več zlata in pridobilo se ne bode ničesar. Treba je tedaj ustanoviti organ, ki bode v primeri, kar se utegne dobiti deželi v korist za uravnavo voda, jako malo veljal. (Dobro.) Predlog se izroči gospodarskemu odseku.

Poslanec vitez Gutmanstahl poroča v imenu gospodarskega odseka, o poročilu deželnega odbora glede železničnih tarifov. Po dolgem jako stvarnem utemeljevanju se nasvetuje:

1. Ako se sklene peagna pogodba (Peage-Vertrag) zastran proge Divača-Ljubljana naj bi se promet iz Kranjske ne prepustil po kartelnem potu južni železnici, nego naj se zavaruje kranjskim postajam, da porabijo tarife veljavne pri državni železnici;

2. Razširjenje železniškega poslopja Rudolfove železnice v Ljubljani naj se, kolikor mogoče, hitro izvrši in če je le mogoče, naj se nastani v Ljubljani prometno vodstvo (Betriebsdirektion) ali vsaj delavnica za stroje državne železnice;

3. Ako se sklene peagna pogodba (Peage-Vertrag) za južno železnico, naj c. kr. vlada gleda zmirom neumorno na to, da se doseže, kar najhitreje mogoče, posebna zveza državne Rudolfove železnice iz Kranjske do Divače, namreč do Jadranskega morja.

Poslanec dr. Dolenc vzdržava svoj predlog, naj se deželni odbor naroči, da stopi v zvezo s korporacijami družih dežel, katere se zanimajo za drugo progo k jadranskemu morju. Govornik misli, da je sedaj s prstom pokazano, kje je interes dežele kranjske in upa, da se prihodnjic stavijo bolj konkretni predlogi o tej zadevi. Po prestanku seje vzprejme poročevalec dodatek dr. Dolenc-a, da ima namreč deželni odbor razpravljati z raznimi korporacijami družih dežel, katere se za to progo zanimajo.

Poslanec dr. Poklukar opomni, da je ves razvoj kmetijstva in obrtnijstva odvisen od tarifov južne železnice. Že ko je ranjki poslanec vitez Schneid stavil o tej zadevi svoje predloge, prišlo je takoj s tarifi južne železnice na boljše in tudi še boljše se bode doseglo. Trdo je vodstvo južne železnice in sklicuje se zmirom, da je zveza preko barja jako draga in negotova. To je res. Kajti le jeden strel, ko bi imeli na pr. vojno z Laško, z nekoliko kilogrami smodnika v viadukt pri Borovnici in vsa železniška zveza do Jadranskega morja, je v enem hipu uničena. Zato pa jetreba nove zveze na trdnih tleh in zato priporoča gospodarski odsek novo zvezo po državni Rudolfovi železnici. Predlogi gospodarskega odseka se vsprejmo in potem seja sklene.

pozivu oblastva, kadar je bilo treba poslati koga na on svet.

Baš pripovedovane podrobnosti niso povsod do cela neznane. Gospod Percival Gordon, kateri se je potrudil ter prevel Ivana Zbogarja v prvem izdanju v angleščino, javlja v svojem predgovoru leta 1820, da je Ivan Zbogar zgodovinska oseba ter da njegovo pustolovno življenje še sedaj slove po beneških državah. Tedaj vsaj niso Angleži mi očitali, da bi bil posnemal angleško, v njih zelo priljubljeno pesen, in to me tolaži.

Zapiske sem v tem izdanju za mnogo strani pomnožil. Prijatelji so mi jih izbrisali v prvem rokopisu iz politične previdnosti; a nje povod mi je do cela nedoumen, ker niso oni nič nezmislnejši in nič burnejši nego drugi. Znano je, kaj jaz mislim o njih in zakaj jih podajem.

Bistvo tega dolgega in dolgočasnega razpravljanja je, da Ivan Zbogar ni Zschockejev, ni Byronov, ni Benjamin Constanta, ni gospe de Krudener, nego da je moj. In bilo je zelo važno, da se je to povedalo za čast gospe de Krudener, Benjamin Constanta, Byrona in Zschockeja.

(Dalje prih.)

Pisatelj.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 13. januarja.

Šolski odsek českega deželnega zbora je vsprejel predlog nadškofa Schönborna, da bode pouk veronauka v zgornjej realki obligaten. Poleg tega vsprejel je resolucijo profesorja Gintla, da naj se zato, da dijaki ne bodo preveč preobloženi, nekoliko prikrasja pouk v prirodznanskih in risarskih predmetih. — V odseku za pretresovanje Trojanskega in Plenerjevega predloga predlagal je Faček: 1. Deželni zbor naj se z ozirom na to, da je že 1884 leta deželni zbor sklenil, da se okraji omeje po narodnostih, kjer prebivalstvo zato prosi, in z ozirom na to, da bi ustanovljenje skupnega nemškega ozemlja bilo nevarno jedinosti českega kraljestva, o Plenerjevem predlogu preide na dnevni red; 2. da se vlada naprosi, da predloži deželni zboru zakon, ki bode obema jezikoma zagotovil enakopravnost v državnih uradih, in da se bode vsaka stvar obravnavala in reševala do najvišje instance v onem jeziku, v katerem je bila uložena, dalje naj se deželni zboru naroči, da v sporazumljenju z vlado predloži deželni zboru zakon o rabi jezikov avtonomnih organov. Temu predlogu so ugovarjali nemški člani odsekov, pa tudi vlada se je izjavila, da se povsem ne strinja z njim. Odsek je pa Fačekov predlog vsprejel s 7 proti 4 glasom in Faček volil poročevalcem. Plener je pa napovedal votum manjšine.

Vnanje države.

Danes je pravoslavno novo leto in potem se začne mirovna pogajanja mej **Srbijo** in **Bolgarijo**. Sicer pa v Srbiji vlada še vedno velika vojevitost. Rezerviste, katere so bili odposlani na dopust, so sklicali v 22. dan januarja, da se izvezbajo, predno preteče premirje. H kralju še vedno prihajajo deputacije in ga prosijo, da bi se nadaljevala vojna. „Budapester Correspondenz“ se piše iz Belega grada, da je srbska vlada se že posvetovala o mirovnih pogojih in že prišla do končnih sklepov. Zahteve Srbije so izrečene v kratkih besedah: „Popolno ustanovljenje status quo ante“. Srbi začno mirovna pogajanja z zavestjo, da njih vojska ni bila v nobenem boji tepena in da imajo pravico zahtevati, da se ustanovi popolni status quo ante. Drugače ni misliti, da bi se mir ohranil, kakor da se ohrani točno Berolinska pogodba in Bolgarija dá materijalno jamstvo, da jo bode za naprej spoštovala. Srbija ne more dopustiti, da bi se s pritrjevanjem vevlastij ustanovila Velika Bolgarija. Ko bi pa Evropa dovolila zjedinenje Bolgarov, mora Srbija zahtevati, da se jej odstopi ne le Vidin, ampak tudi Trnsko okrožje, zlasti poslednje, kajti sicer bi Bolgarija, kadar bi se jej zljubilo, lahko posegla po Makedoniji. Tako razširjenje bolgarske sile se pa ne sme dopustiti. Če bi Srbi dobili Trnsko okrožje, bi se srbska meja res približala Sofiji, a to nič ne dene, kajti stolica Zedinjene Bolgarije bi ne bila Sofija, ampak Plovdiv. Objektivnemu presojevalcu se zde te zahteve Srbije popolnem opravičene. Srbija je prenikzo cenila bolgarsko vojno silo, kajti ni si misliti mogla, da se bodo vzhodnorumelijski batalijoni tudi bojevali za Bolgare, pa vendar ni bila njena vojska nikdar na odprtem polju tepena. Ko bi grof Khevenhüller s svojo misijo ne bil naredil konca vojevanju, bi general Lješanin v dveh dneh kot zmagovalec pridrl v Vidin. Srbska vojska je priplenila 9 topov, 8 jih je v Belem gradu, jeden pa polnem razbit v Kragujevskem arzenalu. Nadalje so Srbi Bolgarom vzeli mnogo zastav in jih več tisoč ujeli. Bolgari pa neso skoro ničesar priplenili in le neznatno število Srbov ujeli. Od Slivnice se je srbska vojska le zategadelj umaknila, ker je bila preslabo preskrbljena s strelivom, za kar se je že klical vojni minister na odgovornost. Vojska se je umikala v redu. Srbi so imeli le polovico redne vojske na bojišči. Sedaj se je pa oborožila vsa vojska in rezerva. V Kragujevci izdela se vsak dan 200.000 patron. Topništvo, ki je v kratkejši vojni bilo doseglo lepe vspehe, se je bolj oborožilo. Slabega vremena se ni bati, ko mine premirje in za vojno se je že vse preskrbelo. Ako se ne posreči skleniti za Srbijo častnega in za Evropo ugodnega miru, bode se vsa Srbija, kakor jeden mož potegnila za kralja. Da bi Srbija plačala kako vojno odškodnino, še govora ni. Ako se ne ustreže srbskim zahtevam, je vojna neizogibna. — Potem takem je gotovo, da se zopet začne vojevanje. Toda mi mislimo, da Srbi le zato tako rožljajo s sabljo, da bi dosegli ugodnejše mirovne pogoje. Kar se tiče zjedineja Bolgarov, tega ne bode Srbija odločevala, ampak vevlasti, katere so že izjavile, da se mora vzhodnorumelijsko vprašanje odločiti od srbsko-bolgarskih mirovnih pogajanj. Sicer bodo pa srbski državniki sedaj gotovo miroljubnejši postali, ko so vevlasti skupno zahtevale, da Srbija demobilizuje.

Bolgarija že demobilizuje. Mnogo bolgarskih in vzhodnorumelijskih vojakov se je že poslalo na dopust, sicer le do 1. marca, a se jim je naznanilo, da jih pomladi najbrž ne bodo klicali.

Kakor se je turški komisar Gadban o svojem povratu iz Carigrada v Sofijo proti dopisniku Staudartovemu izrazil, sultan želi, da se **vzhodnorumelijsko** vprašanje reši na korist Bolgarom. Sul-

tan jako čista kneza Aleksandra in le želi, da se obrani njegova veljava.

Kakor se poroča „Pol. Corr“ iz Peterburga neso niti bolgarske zmage, niti zagotovljene udanosti bolgarske kneza omečile ruskega carja, da bi se sprijaznil z njim. S tem, da je brez vednosti Rusije in v sporazumljenju z Angleži promrznil prevrat v Plovdivu, se je knez toliko zameril carju, da mu ne more odpustiti. Privolila pa bode Rusija iz ljubezni do bolgarskega naroda v zjedinenje, ako le druge vlasti ne bodo ugovarjale. — Dopisnik „Novega Vremena“ v Sofiji pa poroča, da je knez pripravljen potovati v Peterburg, ako se mu za zadostanje podeli Jurjev red II vrste za hrabro vodstvo junaške vojske. Ta dopisnik pa tudi piše, da se bolgarske antipatije do Rusije neso pomanjšale.

Dopisnik angleškega lista „Daily News“ piše, da v Atenah od vseh stranij čuješ, da je vojna nezogibljiva. Zlasti ljudje, ki se v dotiki z vlado, to trdijo. Na Grškem sicer dobro vedo, da ne bode nobena evropska velevalst podpirala njih teženj, a vender mislijo, da je prišel odločilni trenutek, ko je treba začeti boj za grške koristi. Pozneje je zgubljeno vsako upanje, da bi se grški narod zjedini. Oboroževanje se vedno nadaljuje. Te dni so nekda naročili 100.000 vojaških oblek, katere dobé čez nekoliko tednov, v štirinajstih dneh dobé pa tri že naročene torpedovke. V kratkem se skličejo še ostali rezervisti. — „Standard“ se pa piše, da Grki dobro vedo, da je turška vojska močnejša in v jako dobrih pozicijah, a nadejajo se zmagati zaradi tega, ker je turška vojska slabo preskrbljena, ter turški vojaki močno bolehalo in mrô. — Iz teh poročil se razvidi, da Grki res mislijo začeti vojno. V Atenah so nekda preverjeni, da se bode Evropa za Grke potegnila, ko bi bili tepeni. Njih namen je, napraviti nove zmešnjave na Balkanu, da bi nazadnje le kak evropski kongres moral znova urejati balkanske razmere. Grki vedo, da velik del Evrope ne mara, da bi se okrepčalo slovanstvo na jugu, in zagradelj se nadejajo, da bodo evropski diplomati skrbeli, da se okrepča grški živelj, ki naj bode oviral razvoj balkanskih Slovanov. Najnovejša nota velevalstij bode morda nekoliko ohladila grško vojevitost, ker naravnost zahteva, da balkanske države demobilizujejo. Od neke strani se pa trdi, da bi bilo najboljšo sredstvo, pomiriti Grško ako se jej proda otok Kreta. Grki bi morda rajši plačali Turčiji za ta otok precejšnjo svoto, kakor pa začeli vojno s Turčijo, katere izid je negotov. Turčija pa potrebuje denarja, in bi se tedaj ne branila prodati Krete, tem manj, ker na Kreti izimši turške uradnike ni skoro nobenega mohamedovca. Samo Anglija bi utegnila iz trgovskih ozirov temu ugovarjati. — Nekatere velevalsti so izjavile grškeje vladi, da ne bodo trpele, da bi grško vojno brodovje, ko bi se začela vojna s Turčijo, oviralo trgovino. Grška jim je odgovorila, da ne namerava vojevati se po morji, ampak po kopnem.

Dopisi.

Iz Zagreba 11. januarja. [Izv. dop.] Gotovo se čudite, gospod urednik, da Vam že tako dolgo nesem pisal. Pisal bi, rad bi pisal, da bi imel kaj dobrega zabeležiti, in bralcem „Slovenskega Naroda“ kaj veselega iz naše hrvatske prestolnice poročati. Ali žal, kaj tacega pri današnjih odnošajih ni mogoče.

Kamor pogledaš, povsod Ti se tožijo na današnje stanje na Hrvatskem. Povsod vidiš siromaštvo in propast naroda.

Pisati sem Vam hotel o volitvi na Baniji, pa mi je dopis slučajno ostal v žepu. Drugi dan čitam, da so vse novine Zagrebške, katere so pisale o volitvi tako, kakor se je godila in vršila, konfiskovane. Zaplenjen bil je „Obzor“, „Sloboda“ in „Agr. Tagblatt“. Zato pa Vam svojega dopisa nesem odposlal, ker bi bil „Slovenski Narod“ gotovo tudi zasežen, pa bi se mu moglo dogoditi, da bi mu vzeli nazadnje še poštni debit. Kajti, ako je bil „P. L.“ konfiskovan v Zagrebu in „Agr. Zeit.“, gotovo ne bi imeli več ozira s „Slovenskim Narodom“. Samemu „P. L.“, o katerem ne bode nihče rekel, da je prijazen nam Hrvatom, je že preveč, ter je v jednom članku ostro pisal proti prepovedi konfiskovanju novin na Hrvatskem. Gospodje na Markovem trgu sicer jako radi poslušajo svete in nauke „P. L.“; samo da bi tudi ta njegov članek uvažili, pa malo zmerneje konfiskovali opozicijske časnike.

Včeraj popoldne pripravila se je v tukajšnji velikej kavarni za podžupana Kovačevića, poznane iz volitve na Baniji, vrlo neugodna ovacija. Ko je v kavarno stopil, počeli so gostje žvižgati in „perreat Kovačević“ klicati, tako da se je omenjeni gospod, čeravno je neki gospod klical mu „živio“, brzo iz kavarne pobral, pa se gotovo ne bode tako brzo zopet ondu pokazal. Zagrebško občinstvo je, kakor vsi Hrvati, vrlo mirne nravi, ali kadar vidi take nezakonitosti, tedaj zavre tudi njemu kri.

Še prej nego se bode odprl sabor, započele bodo regnikolarne deputacije svoje delo, da popravijo nagodbo. Kako jo bodo sanirale, ni težko pogoditi. Madjari neso proti Hrvatom še nikoli odje-njali, pa gotovo tudi zdaj ne bodo. Četudi so Madjari v svojem saboru mej seboj nesložni, se vendar hitro slože, kadar treba delati proti Hrvatskeji Opozicije naše morale bi jih dobro posnemati, ter namesto, da se mej seboj kavsajo in pravdajo, složno delovati, da podero današnji sistem.

„Parlamentär“, kateri izlazi na Dunaji, done-sel je v zadnji številki prilogo „der Culturkampf in Croatien“. V tej razpravi, katero je napisal dober patrijot in dostojanstvenik cerkve Zagrebške, opisuje vrlo dobro žalostno stanje naše duhovščine in krivice, katere se dogajajo duhovnikom, ako neso vladnega političnega mišljenja. Vrlo dobro je to, da tudi vnani svet izve, kako nam tukaj gre. Odkar so uničili list „Das Recht“, ni bilo časnika v nemškem jeziku, ki bi zastopal interese Hrvatov, in vnani svet sodil je o nas po onem, kar je pisala naša draga tetka „Agr. Zeit.“. Zdaj imamo „Agr. Tagblatt“, pa tudi „Parlamentär“ obeča, da bode donasal članke o stanju na Hrvatskem, pa se bode na ta način nesrečni upliv naših polslužbenih nemških časnikov zlomil. Drugi narodi bodo videli, da vendar nesmo barbari, neotesanci in Bog zna kaj, ampak da se borimo samo za svoje pravice, za pravice, katere vsakemu narodu po prirodnem pravu pristojne.

Iz Trsta 11. januarja. [Izv. dop.] Preteklo soboto popoldne je pri nas tako močno snežilo, da še par let ne tako. Palo je snega za štiri prste na debelo. Ker je pihal vlažen veter, napravila se je velika brozga, da je bilo težko hoditi in se je ves promet ustavil. — Povodom plesa veselice „Tržaškega podpornega in bralnega društva“, v 6. dan t. m. poslalo je namestništvo za društveni fond darilo v denarji. Isto tako ravnateljstvo Lloydovo, trgovska zbornica, gg. Fran pl. Roya, dvorski svetnik in viši državni pravdnik, dr. Ferd. Schrott, državni pravdnik, M. Urbančič, baron Morpurgo, dr. E. Grad, deželni šolski nadzornik, Stejskal, ravnatelj Lloydovega arzenala i. dr. Blagim darovateljem srčna hvala. Veselica in ples rečenega društva vršil se je v najlepšem redu, prisotnih bilo je nad 600 osob. Reči se sme, da je bil to sijajen ples sred-njega stanu, ki se v tem društvu zbira, katero je kot tako za naše Tržaške razmere potrebno. — Igra „To sem bil jaz“ ni imela posebne privlačne sile, ker se je že premnogokrat igrala. Igralci pa so svoje vloge prav dobro rešili v zadovoljnost vsega navzočnega občinstva.

Združenje obeh podpornih društev prišlo je o priliki napominanega plesa zopet na dnevni red. Ponudba izvira sedaj od močnejšega društva. Pred leti pogajali smo se brez vspeha in bojim se, da se bode tudi sedaj zaman čas trafil. Ugoden trenutek bil je takrat, ko je društvo še životarilo, a ta trenutek se je zamudil. Sedaj, ko društvo cvete in mirno napreduje, pa položaj ni baš ugoden združenju, da ne govorim o drugih ovirah in pomislekih.

V 6. dan t. m. bil je velikanski pogreb generala mejnega grofa F. Marenz-ija, brata pl. M. Garzarolli, bivajoče v Senožečah. Pol mesta bilo je na nogah, ko je bil pogreb. Pokojnik bil je izmej najstarejših Tržaških patricijev. Odpeljali so ga v Bar-kovlje v obiteljsko rakev.

Domače stvari.

— (Denašnja seja deželnega zbora) trajala je do 3. ure popoldne in bila jako živahna. Premenila se je šolska postava, katere se v § 41. sedaj glasi: Vodji meščanske šole gre opravilna doklada 200 gld., ravnateljju štiri- in večrazredne javne ljudske šole opravilna doklada 100 gld., ravnateljju trirazredne ljudske šole opravilna doklada 75 gld., ravnateljju dvorazredne ljudske šole opravilna doklada 50 gl., ravnateljju jednorazredne ljudske šole opravilna doklada 30 gld. na leto, katere se more prejemati v enakih obrokih s stalno letno plačo. Ta zakon stopi v veljavo s 1. okt. 1886. l. Ta novica bode gotovo naše učitelje razveselila. Mnogo razgovora mej deželnim predsednikom baronom Winklerjem, vladnim svetnikom Hotschevarjem, županom Grassellijem in poročevalcem finančnega odseka prof. Šukljejem je bilo zaradi povišanja plač učiteljicam na Ljubljanskih mestnih deklških šolah, ki se neso, kakor je vlada želela, povišale. Pri proračunu normalno-šolskega zaklada je Dežman ostro napadal deželnega predsednika ba-

rona Winklerja, zakaj je ovrigel sklep kranjske hranilnice zaradi ustanovitve nemške deške ljudske šole v Ljubljani. Pridružil se mu je poslanec Luckmann, kateri je tožil, da ministerstvo toliko časa ne reši hranilničnega priziva in zatrjuje, da Nemci ne bodo nikdar v nemške mestne šole pošiljali svojih otrok, dokler bode sedanjí narodni mestni zastop. Deželni predsednik baron Winkler je odločno odbijal napade Dežmana in Luckmana. Prihodnja seja je jutri.

— (Čudna doslednost.) Poljedeljsko ministerstvo poslalo je deželnemu zboru kranjskemu „Zakon o razdelitvi pašnikov in gozdov in o komasaciji zemljišč“. Ker je bil ta, nad sto paragrafov broječ zakon samo v nemškem tekstu in prepozno doposlan, ni se mogel doslej izdelati slovenski tekst. Posledica temu pa je ta, da se zakon brez avtentičnega slovenskega teksta ne more vzeti v obravnavo. Tako bi se vsaj smelo misliti in tako je bil tudi sklenil klub narodnih poslancev. Ko je včeraj gospodarski odsek imel sejo in je prišlo tudi to vprašanje na vrsto, oglašil se poslanec kanonik Klun pa predlaga, da bi se rečeni zakon brez slovenskega teksta vzel v obravnavo. Narodni člani so kar strmeli, začuvši take besede iz kanonika Kluna ust, in jeden mu je opomnil, da se zelo čudi, da se sedaj za nemški tekst tako ogreva baš poslanec Klun, ki je v klubu tako naudušeno se poganjal za slovenski tekst. Ta opravičena opomba pa je g. Kluna silno razkačila. Ves rudeč, še bolj nego navadno, skoči kvišku poudarjajoč, da mu je vsekdar svobodno menjati svoje mnenje, udari z roko po mizi ter izjavljajoč, da se „cifrasto“ zahvaljuje na časti, biti član gospodarskega odseka, urnih korakov ostavi sobano. Ostali člani so se kar spogledovali in baron Schwegel je rekel, da še ni doživel tako neumestnega prizora v kakem odseku. Iz ljubezni do izključno nemškega teksta bode menda poslanec Klun izstopil iz gospodarskega odseka in treba bode voliti novega člana. Ob sebi se umeje, da so vsi drugi narodni poslanci za slovenski tekst, le gospod Klun, ki je še nedavno propovedoval o doslednosti, jo je v stran zavil. Zakaj, nam ni popolnem umevno.

— (Jos. Cvetnič) c. kr. poštni svetovalec v trgovinskem ministerstvu, umrl je 6. t. m. na Dunaji 60 let star. Pokojni je bil poštenjak v vsakem oziru ter se je rad družil s slovenskimi svojimi rojaki na Dunaji ter se naročal na slovenske časopise. Lahka mu zemlja!

— (Vabilo krednemu občnemu zboru) slovenskega delavskega pevskega društva „Slavec“, kateri bode v ponedeljek 18. t. m. v steklenem salonu restavracije Ljubljanske Čitalnice zvečer ob 8. uri. — Spored: 1. Nagovor predsednika; 2. Poročilo tajnikovo; 3. Poročilo blagajnikovo; 4. Poročilo računskih pregledovalcev; 5. Volitev odbora in dveh revizorjev; 6. Razni nasveti in interpelacije! — Opozarjamo p. t. društvenike, da imajo že pri tem občnem zboru tudi vsi podporni člani volilno pravico in da se voli samo 9 namesto 15 odbornikov. Odbor.

— (Naznanilo in vabilo.) Odbor narodne čitalnice Ljubljanske naznanja č. p. t. društvenikom čitalniškim, da priredi čitalnica v letošnjem predpustu štiri plesne veselice in sicer: V nedeljo 17. januarja: plesni venček; v torek 2. februarja: sijajni ples; v nedeljo 14. februarja: plesni venček; v nedeljo 28. februarja: ples. Začetek vsem plesnim veselicam ob 8. uri zvečer. Pristop k plesnim veselicam 17. januarja, 14. in 28. februarja imajo izključljivo le č. p. t. društveniki čitalniški, k sijaj-nemu plesu pa tudi po društvenikih upeljeni gostje, ki plačajo po 1 gld. ustopnine. Pri vseh plesnih veseliceh bo sviral oddelek vojaške godbe c. kr. domačega pešpolka „baron Kuhn“ št. 17.

— (Narodna čitalnica v Kamniku) imela je dne 6. t. m. svoj redni občni zbor, pri katerem so bili izvoljeni sledeči gospodje: Dr. M. Samec predsednikom, J. Močnik podpredsednikom, J. Fajdiga blagajnikom, A. Arigler knjižničarjem, L. Stiasny tajnikom, V. Burnik, A. Medved, G. Slabajna, A. Vremšak odborniki, Dr. Pučko in J. Stele namestnikoma. Novi odbor je sklenil, da se v letošnjem predpustu priredijo štiri veselice in sicer: 17. prosinca (na korist g. Slabajne), 2. svečana (Vodnikova slavnost), 21. svečana in 7. sušca.

— (Škofjeloška prostovoljna požarna bramba) napravi svoj letošnji plesni ven-

ček v nedeljo 17. t. m. v štemarskih prostorih. Mej počitkom bode srečkanje. Ustopnina za neude 1 gl., za ude 30 kr., gospe in gospice so proste. Začetek ob 7. uri zvečer. Čisti dohodek je v prid požarne brambe namenjen. K tej veselici vabi najljubšeje odbor.

— (Člani „Tržaškega Sokola“) priredijo v nedeljo 17. januarja v društvenih prostorih, Via Coroneo 23. (Judtmann) večerno zabavo na čast svojemu delavnemu tajniku gosp. Josipu Drašilu. Začetek po 7 uri. Nadejati se je, da se zbere prav mnogo Sokolov in da bode zabava prav izvrstna.

— (Ruski ilustrirani list „Nevo“) priporočamo našim bralcem, kateri umejo ruščino. Ta list je eden najstarejših in najboljših ruskih ilustriranih listov in prinaša sledečo vsebino: 1. Oficijalni del, v katerem objavlja viadne ukaze in zakone. 2. Notranje in inozemske vesti: politični pregled notranjega in inozemskega življenja, zakonodajstvo itd. 3. Popularne članke iz vseh znanstev: iz modroslovja, bogoslovja, državnega prava, gospodarstva, prirodoslovstva, financ, obrtnije, kmetijstva, trgovine itd. 4. Leposlovje: romane, povesti, pripovedke, pesni, spomine, potopise itd. 5. Članke o umetnostih: slikarstvu, kiparstvu, muziki in gledališču, kritike in recenzije. 6. Feljtone iz življenja. 7. Kroniko provincijalno, sodno, finančno, borzno in trgovinsko. 9. Razne smešnice, svete, recepte, ki se tičejo umetnosti, trgovine, gospodarstva, zdravilstva itd. 10. Dopise iz Rusije in inozemstva. 11. Listnico, odgovore uredništva in pogovore privatnih oseb mej seboj in 12. Oglase in reklame. Iz navedenega se razvidi, da je vsebina jako mnogovrstna. Razen tega pa daje ta list tako lepe premije, kakor noben nemški ilustrirani list. Natančneje pove današnji inzerat.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Atene 13. januarja. Kolektivna nota vevlastij pozivlje kabinete v Atenah, v Sofiji in v Belemgradu, da istodobno in brzo vojake razpuste, zahtevajoč hitrega odgovora. Splošni vsprejem note dela položaj še težavnejši. Grška bode razoroženje formalno odklonila.

Madrid 12. januarja. „Correspondencia“ pripisuje dogodek v Kartageni spletkam Zorillovim ter poroča, da so kolovodje zasačili.

Zagreb 12. januarja. Včeraj ob 3/8. zjutraj trčila sta na postaji v Fužinah na Reške-Karlovske progi dva tovarna vlaka. Jeden delavec poškodovan.

London 12. januarja. Tukajšnji kolonijski urad dobil je vest, da so se nemški pomorski vojaki na Samoi izkrcali ter sneli samojško zastavo. Angleška vlada misli, da Nemčija ne namerava prisvojiti si otokov, ker je mej Anglijo in Nemčijo dogovor, da se ohrani status quo. Nemško brodovje v Zanzibaru dobilo je povelje, naj takoj odpluje v Samos.

Poslano.

Vsakdo more biti zdrav in doseči visoko starost, ako skrbi za svoje telo. Največ boleznij izvira iz krvi, tedaj je dolžnost slednjega, na to obratovati največ pozornost. Našim preiskavanjem in dolgoletnim skušnjam se je posrečilo izumiti taka sredstva, katera hitro in brez zlih posledic čistijo kri, krepčijo njen pravi tok. Naša zdravilna metoda je priznana in je že bila večkrat odlikovana z redi in zlatimi kolajnami. Ozdravljamo z vseh strani bolezni, ki izvirajo iz spridene krvi (brez silvega srebra), žalostne nasledke skrivnih navad, nadalje slabotno stanje, kožne bolezni, še tako zastarane rane, grinte, izpadanje las, trganje in revmatizem, vse ženske bolezni. Trakuljo odstranimo po posebni metodi, celo pri otrocih v malo urah. **Kilove** ozdravimo na racionalni način z našimi po novejših metodah napravljenimi pasovi za kilove, sicer počasi ali gotovo. Prosimo pošiljati zaupna pisma z obširnim popisom bolezni s pošto znamko za odgovor. (709—7)

Privatna klinika „Freisal“ v Solnogradu (Avstrija).

Tržne cene v Ljubljani

dné 13. januarja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 66	Špeh poven, kgr.	— 64
Rež,	5 36	Surovo maslo,	— 84
Ječmen,	4 39	Jajce, jedno	— 4
Oves,	3 08	Mleko, liter	— 8
Ajda,	4 39	Goveje meso, kgr.	— 64
Proso,	5 06	Teleče	— 58
Koruza,	4 87	Svinjsko	— 50
Krompir,	3 —	Koštrunovo	— 36
Leča,	8 —	Pišanec	— 50
Grah,	8 —	Golob	— 17
Fizol,	8 50	Seno, 100 kilo	2 05
Maslo, kgr.	— 90	Slama,	2 05
Mast,	— 76	Drva trda, 4 metr.	7 60
Speh frišen,	— 50	„ mehka, „	5 50

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
12. jan.	7. zjutraj	724.31 mm.	— 5.8° C	sl. svz.	obl.	2.90 mm.
	2. pop.	725.33 mm.	— 2.6° C	sl. svz.	snež.	
	9. zvečer	727.68 mm.	— 4.0° C	sl. vzh.	obl.	anega.

Srednja temperatura — 4.1°, za 1.5° pod normalom.

Dunajska borza

dné 13. januarja t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	83	gld. 95	kr
Srebrna renta	84	10	—
Zlata renta	112	35	—
5% marena renta	101	05	—
Akcije narodne banke	871	—	—
Kreditne akcije	297	75	—
London	127	05	—
Srebro.	—	—	—
Napol.	10	05	—
C. kr. cekini	5	94	—
Nemške marke	82	20	—
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld. 128	—
Državne srečke iz l. 1864	100	gld. 170	—
Ogrska zlata renta 4%	101	—	—
„ papirna renta 5%	92	60	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100	gld. 117	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	50	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	116	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	80	—
Kreditne srečke	100	gld. 178	—
Rudolfove srečke	10	19	40
Akcije anglo-avstr. banke	120	105	50
Tramway-društ. velj.	170	gld. a. v.	196 25

Izhaja od 1. januarja 1857. leta.

Izhaja **Vabilo na naročbo** Izhaja
za 1886. leto
30. leto. na velik političen in literaren ilustriran tednik 30. leto.

„NEVA“

ki daje za sedem rubljev (za inozemstvo 9 rubljev) toliko različnega berila za čitanje in tako dragocene premije, kakor noben drug list v Rusiji in sicer izide vsako leto

52 številke velike oblike, po dve tiskani poli, z lepimi podobami, z različnimi, dobro izbranimi članki o politiki, znanstvu, slovstvu itd.

12 Polog tega pa daje brezplačno sledeče premije:
knjig izbranih romanov in povestij pod obnim naslovom „Čitalnja“, v vsaki knjigi bode jeden cel roman, kar ne daje noben list v Rusiji, pri katerih se navadno romani vlečejo po cele mesece. Posamezni tak zvezek stane najmanj dva rublja.

3 Vrh tega daje list, razen velikega števila podob v listu, velike podobe iz ruskega življenja, jako umetno izdelane z oljnatimi barvami, ki so vredne petnajst rubljev.

Kateri želé dobiti podobne nepoškodovane po pošti, naj doplačajo 1 rub. 25 kop. — Premije dobé le tisti naročniki, ki se naročé za celo leto.

Redakcija in glavna kontora gazeti „Neva“: St. Peterburg, Newskij pr., dom Nr. 64, protiv Aničkina dvorca.

Št 187.

(21—2)

Razglas.

Pobiranje pasjega davka za leto 1886. se je pričelo v 1. dan januarja 1886. l. in sicer je davek plačati od vsacega psa v okrožju Ljubljanskega mesta, izimši samo tiste pse, ki so za varstvo samotnih posestev neobhodno potrebno.

Lastniki psov naj si najdalje do 10. februarja t. l. preskrbijo letošnje marke pri mestni blagajnici proti plačilu 4 gld. av. velj.

Z ozirom na §. 14 izvršilne naredbe o pobiranju pasjega davka se vsi lastniki psov opominjajo, naj o pravem času uplačajo takso, ker od 10. dne prihodnjega meseca naprej bode konjač lovil pse, kateri se bodo na ulicah nahajali brez letos veljavne marke.

Mestni magistrat Ljubljanski,
dné 1. januarja 1885.

Burgundsko vino.

izrednim vspehom. — Zdravilnica v Lindewiese (Slezija) uporablja to vino že več kakor 15 let in priporoča posebno kot okrepilno pri rekonvalescenci.

Jedino zalogo za Kranjsko

ima (656—11)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Velika steklenica velja 80 kr., 10 steklenic 7 gld.
Po pošti se pošlje najmanj 5 steklenic.

Prave, garantirane

Voščene sveče in voščene zavilke

priporoča visokočastiti duhovščini in gospodom trgovcem po najnižji ceni

OROSLAV DOLENEC,

svečar v Ljubljani. (747—7)

J. RAUNICHER-jeva

zaloga čevljarskega blaga,

Židovske ulice št. 6,

priporoča častitemu občinstvu svoje lastnoročne izdelke čevljarskega blaga za gospode, gospe in otroke v najlepših izdelkih in po najnižjih cenah. — Dalje opozarja imenovana firma na svojo bogato zalogo (603—26)

čevljev za dečke in deklice,

ki se izjemoma po jako znižani ceni razprodajejo.

Priznano nepokvarjene, izvrstne

Voščene sveče

izdelujejo (738—6)

P. & R. Seemann v Ljubljani.

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

P. n. člani oddelka III.,

katerih zavarovanje v društvih za vzajemno podedovanje konča dne 31. decembra 1885, pozivljajo se v smislu §. 12 pravil tega oddelka, da pošljejo naravnost glavnemu ravnatelstvu v Prago s priporočenim pismom naslednje listine:

1. Krstni list zavarovanca (obmišljenca), t. j. tistega, na čegar življenje je bilo zavarovanje skleneno. Ta list — ali pričevalo o starosti — mora biti izdan po dotičnem župnijskem uradu in redno kolekovan; navaden izpisek iz matice ne zadostuje.

2. Pričevalo, da je zavarovanec (obmišljenec) preživel 31. dan meseca decembra 1885. To pričevalo izda tudi župnijski urad in potrdi občinsko predstojništvo, oziroma c. kr. beležnik občine, v kateri je v tem času naseljen zavarovanec.

Obrazec tega pričevala pošljemo gg. članom v teku tega meseca v priporočenem pismu. Kedor izmed gg. članov se je preselil, naj brzo naznani svojo sedanjico.

Po izrecnem glasu §. 12 pravil odd. III. izgubi vsakdo, ki teh listin ne predloži najkasneje do 31. marca 1886, vse svoje pravice do končnega deleža in zapade tak delež v korist ostalih članov dotičnega podedovanjskega društva. (23)

Glavno ravnatelstvo

vzajemno zavarovalne banke „Slavija“ v Pragi.

Restitucijski fluid

pomnoženi, tudi

konjski cvet

imenovan,

rabi za drgnjenje v krepilo udov pri konjih. Ta cvet, mnogo let po izkušnih živinozdravnikih in praktičnih poljedelcih glede učinka kot izborni skušen ter priznan kot najboljši zdravilen in krepičen, ohrani konja do pozne starosti, celo pri največjem trpljenju vztrajnega in pogumnega, zabranjuje otrplost konjskih udov ter služi v krepilo pred in v restitucijo (očvrstjenju) po kakem trudopolnem delu. Dalje rabi kot podpiralno in ozdravilno sredstvo pri pretegu žil, otekanju kolen, kopitnih boleznih, otrpnenju v boku, v križi i. t. d., otekanju nog, mehurjih na nogah, izvinjenju, tišanju od sedla in oprave, pri sušici i. t. d., s kratka skoro pri vseh vnanjih boleznih hibah.

1 steklenica z rabilnim navodom vred stane 1 gld., 5 steklenic z rabilnim navodom vred samo 4 gld. Prodaja in vsak dan razpoložljiva zdravila s pošto na deželo: (655—11)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.